

Ba Câu Hỏi

Tác Giả: TNH

Thứ Sáu, 08 Tháng 6 Năm 2012 03:34

Làm sao để biết được công việc nào là công việc cần thiết nhất mà ta phải thực hiện?

Đó là chuyện ba câu hỏi khó của một nhà vua, do nhà văn hào Leo Tolstoy kể lại.

Nhà vua ấy, Tolstoy không biết tên. Một hôm đức Vua nghĩ rằng, giá mà vua trải lại được ba câu hỏi ấy thì vua sẽ không bao giờ bối rối trong bất cứ công việc nào. Ba câu hỏi ấy là:

1. Làm sao để biết được thời gian nào là thời gian thuận lợi nhất cho mọi công việc?
2. Làm sao để biết được nhân vật nào là nhân vật quan trọng nhất mà ta phải chú trọng?
3. Làm sao để biết được công việc nào là công việc cần thiết nhất mà ta phải thực hiện?

Nghĩ thế, vua liền ban chiếu ra khắp trong bàn dân thiên hạ, hỏi rằng sẽ ban thưởng trọng hậu cho kẻ nào trải lại được những câu hỏi đó.

Các bậc hiền nhân đức chí u liền tìm tòi kinh đô. Những mũi nhọn li đâm lên vua một câu trả lời khác nhau.

Về câu hỏi thứ nhất, có người trả lời rằng muốn biết thời gian nào là thời gian thuận lợi nhất cho mọi công việc thì phải làm theo biểu cho hoàng, có ngày giờ năm tháng và phải thi hành cho thật đúng theo biểu ấy. Nhưng vậy mọi mong công việc làm đúng lúc. Kẻ khác thì lại nói không thể nào dự tính được trước những việc gì phải làm và thời gian để làm những việc ấy; rằng ta không nên ham vui mà nên chú ý đến mọi sự khi chúng xảy ra thì đã có thể làm bất cứ gì xét ra cần thiết.

Ba Câu Hỏi

Tác Giả: TNH

Thứ Sáu, 08 Tháng 6 Năm 2012 03:34

Có kẻ nào nói rằng, dù vua có chú ý đến tình hình mỹ nghệ đi nữa thì mình vua cũng không sáng suốt để đem nhốt tể tướng gian ác mà vì lợi ích làm một cách sáng suốt, do đó nhà vua phải thành lập một Hội Đồng Nhân Sĩ và hành động theo lời khuyên cáo ác hại.

Lời có kẻ nói rằng, có những công việc cần phải quy định để không thể nào có thì giờ để tham khảo xem đã đến lúc phải làm hay chưa đến lúc phải làm. Mà muốn quy định cho đúng thì phải biết trước những gì sẽ xảy ra, do đó, nhà vua cần phải cần đến những nhà chuyên môn tiên tri và bậc phải.

Với câu hỏi thứ hai, cũng có nhiều câu trả lời không giống nhau. Có người nói những nhân vật mà vua cần chú ý nhất là những ông đi thuyền và những người trong triều đình. Có người nói là mỹ nghệ Giám Mục, Thủ tướng Tòa là quan trọng nhất. Có người nói là mỹ nghệ tướng lĩnh trong quân đội là quan trọng nhất.

Với câu hỏi thứ ba, các nhà thần học cũng trả lời khác nhau. Có người nói khoa học là quan trọng nhất. Có người nói tôn giáo là quan trọng nhất. Có người nói: chính trang quân đội là quan trọng nhất.

Vì các câu trả lời khác nhau cho nên nhà vua không thể quyết định với việc hiển nhiên nào cả, và chúng ban thần cho ai hết.

Sau nhiều đêm suy nghĩ vua quyết định đi chuyến về miền ông đèo tu trên núi, ông đèo này nói tiếng là có giác ngộ. Vua muốn tìm lên trên núi để gặp ông đèo và hỏi ba câu hỏi kia.

Với đèo sĩ này chúng ta bao giờ chúng ta xuống núi và nếu ông ta chỉ có những người dân nghèo; chúng ta bao giờ ông chúng ta tiếp người quý. Vì vậy mà nhà vua cần phải làm thế nào dân. Khi đi đến chân núi, vua đến với sĩ đèo chúng ta, và một mình vua, trong y phục một thần dân, vua trèo lên am của ông đèo.

Ba Câu Hỏi

Tác Giả: TNH

Thứ Sáu, 08 Tháng 6 Năm 2012 03:34

Nhà vua gặp ông đồ đang cuốc đất trồng rau. Khi trông thấy người lạ, ông đồ gật đầu chào rồi tiếp tục cuốc đất. Ông đồ cuốc đất một cách nhàn nhõm vì ông đã già yếu; mãi khi cuốc lên đất mới trồng đất họ mới ngừng cuốc đất trồng đất ra thì ông mới thở hào hển.

Nhà vua hỏi ông đồ và nói: "Tôi hỏi đây xin ông đồ trả lời giúp cho tôi ba câu hỏi. Làm thế nào để biết đúng thì đi hành động, đúng để cho các hỏi qua rồi sau phải hỏi tiếp? Ai là những người quan trọng nhất mà ta phải chú ý tới nhiều hơn cả? Và công việc nào quan trọng nhất cần thực hiện trước tiên?"

Ông đồ lắng nghe nhà vua nhưng không trả lời. Ông chỉ vờ vai nhà vua và cúi xuống tiếp tục cuốc đất.

Nhà vua nói: "Ông đồ muốn làm rồi, thôi đưa cuốc cho tôi, tôi cuốc một lát". Vờ đồ sĩ cảm ơn và trao cuốc cho Vua rồi người xuống đất nhặt một. Cuốc xong đất hai vờ đồ thì nhà vua ngừng tay và lặp lại câu hỏi. Ông đồ vờ không trả lời, chỉ đứng dậy và đưa tay ra đòi cuốc, mỉm cười nói: "Bây giờ bác phải nghỉ, đất nhiều tôi cuốc". Nhưng nhà vua thay vì trao cuốc lại cúi xuống tiếp tục cuốc đất.

Một giờ rồi hai giờ đồng hồ đi qua. Rồi một trời bắt đầu khuếch sau đờn núi. Nhà vua ngừng tay, buông cuốc, và nói với ông đồ:

"Tôi hỏi xin ông đồ trả lời cho mấy câu hỏi. Nếu ông đồ không trả lời cho tôi câu nào hết thì xin cho biết để tôi còn về nhà".

Ông đồ nghe tiếng chân người chỉ thấy đầu đây bèn nói với nhà vua: "Bác thử xem có ai chỉ lên kia". Nhà vua ngoái ra thì thấy một người có râu dài đang chỉ lúp xúp sau mấy bụi cây, hai tay ôm bụng. Máu chỉ chảy đầm đìa hai tay. Ông ta chỉ chỉ với chỉ nhà vua và ngừng xuýt xoa đất, nhấm nháp đất đồng rên rỉ. Vua và ông đồ cởi áo người đó ra thì thấy có một vết đâm sâu nơi bụng. Vua rửa sạch vết máu rồi thốt sặc sụa và xé áo của mình ra băng bó vết thương, nhưng máu thấm ướt cả áo. Vua giặt áo và đem băng bó vết thương. Còn nhà vua cho đến khi máu ngừng chảy.

Ba Câu Hỏi

Tác Giả: TNH

Thứ Sáu, 08 Tháng 6 Năm 2012 03:34

Lúc b&#y gi&# ng&# i b&# th&# ng m&# i t&# nh d&# y và đòi u&# ng n&# c. Vua ch&# y đi mức n&# c su&# i cho ông ta u&# ng. Khi đó m&# t tr&# i đã b&# t đ&# u khu&# t và b&# t đ&# u l&# nh. Nh&# s&# ti&# p tay c&# a ông đ&# o, nhà vua khiêng ng&# i b&# n&# n vào trong am và đ&# t n&# m trên gi&# ng ông đ&# o. Ông ta nh&# m m&# t n&# m yên. Nhà vua cũng m&# t quá vì leo núi và cu&# c đ&# t cho nên ng&# i đ&# a vào cánh c&# a và ng&# thi&# p đi. Vua ng&# ngon cho đ&# n n&# i khi Vua th&# c d&# y thì tr&# i đã sáng và ph&# i m&# t lúc sau Vua m&# i nh&# ra đ&# c mình đang ở đâu và đang làm gì. Vua nhìn v&# phía gi&# ng thì th&# y ng&# i b&# th&# ng cũng đang nhìn mình ch&# c, hai m&# t sáng tr&# ng.

Ng&# i đó th&# y vua t&# nh gi&# c r&# i và đang nhìn mình thì nói, gi&# ng r&# t y&# u t:

"Xin b&# h&# tha t&# i cho th&# n".

"Ông có làm gì nên t&# i đâu mà ph&# i tha ?"

"B&# h&# không bi&# t h&# th&# n, nh&# ng h&# th&# n bi&# t b&# h&#. H&# th&# n là ng&# i thù c&# a b&# h&, H&# th&# n đã th&# s&# gi&# t b&# h&# cho b&# ng đ&# c b&# i vì khi x&# a, trong chinh chi&# n b&# h&# đã gi&# t m&# t ng&# i anh c&# a h&# th&# n và còn t&# ch thu gia s&# n c&# a h&# th&# n n&# a".

"H&# th&# n bi&# t r&# ng b&# h&# s&# lên núi này m&# t mình đ&# g&# p ông đ&# o sĩ, nên đã mai ph&# c quy&# t tâm gi&# t b&# h&# trên con đ&# ng v&#. Nh&# ng cho đ&# n t&# i mà b&# h&# v&# n ch&# a tr&# xu&# ng, nên h&# th&# n đã r&# i ch&# mai ph&# c mà đi lên núi tìm b&# h&# đ&# hành thích. Thay vì g&# p b&# h&, h&# th&# n l&# i g&# p b&# n v&# sĩ. B&# n n&# y nh&# n m&# t đ&# c h&# th&# n cho nên đã xông l&# i đ&# m h&# th&# n. H&# th&# n tr&# n đ&# c ch&# y lên đây, nh&# ng n&# u không có b&# h&# c&# u thì ch&# c ch&# n h&# th&# n đã ch&# t vì máu ra nhi&# u quá. H&# th&# n quy&# t tâm hành thích b&# h&# mà b&# h&# l&# i c&# u s&# ng đ&# c h&# th&# n. H&# th&# n h&# i h&# n quá. B&# y gi&# đây n&# u h&# th&# n mà s&# ng đ&# c thì h&# th&# n nguy&# n s&# làm tôi m&# i cho b&# h&# su&# t đ&# i, và h&# th&# n cũng s&# b&# t các con c&# a h&# th&# n làm nh&# v&# y. Xin b&# h&# tha t&# i cho h&# th&# n".

Th&# y mình hòa gi&# i đ&# c v&# i k&# thù m&# t cách d&# dàng nhà vua r&# t vui m&# ng. Vua không nh&# ng tha t&# i cho ng&# i kia mà còn h&# a s&# tr&# l&# i gia s&# n cho ông ta, và g&# i ng&# y cùng quân h&# u t&# i sẵn sóc cho ông ta lành b&# nh.

Sau khi cho v&# sĩ khiêng ng&# i b&# th&# ng v&# nhà, vua tr&# lên tìm ông đ&# o đ&# chào. Tr&# c khi ra v&# vua còn l&# p l&# i l&# n cu&# i ba câu h&# i c&# a vua. Ông đ&# o đang qu&# g&# i xu&# ng đ&# t gieo nh&# ng h&# t đ&# u trên nh&# ng lu&# ng đ&# t đã cu&# c s&# n hôm qua.

V&# đ&# o sĩ đ&# ng d&# y nhìn vua: "Nh&# ng ba câu h&# i c&# a vua đã đ&# c tr&# l&# i r&# i mà".

Vua h&# i: "tr&# l&# i bao gi&# đâu nào ?"

Ba Câu Hỏi

Tác Giả: TNH

Thứ Sáu, 08 Tháng 6 Năm 2012 03:34

"Hôm qua n u Vua không th  ng h i b n đ o gi u mà ra tay cu c d m m y lu ng đ t này thì khi ra v  nhà vua đã b  k  kia mai ph c hành th c m t r i, và nhà Vua s  ti c r ng đã không    i c ng ta. Vì vậy thời gian quan trọng nhất là thời gian Vua đang cu c đ t; nhân vật quan trọng nhất lúc đó là b n đ o đây, và công việc quan trọng nhất là công việc giúp b n đ o. R i sau đó khi người b  th  ng n  ch y lên, thời gian quan trọng nhất là thời gian vua chăm sóc cho ông ta, bởi vì nếu vua không b ng v t th  ng cho  ng thì  ng s  ch t và vua không có d p hòa gi i v i  ng; cũng vì th  mà ông ta là nhân vật quan trọng nhất, và công việc vua làm đ  b ng bó v t th  ng là quan trọng nhất. Xin vua hãy nh  k  đ u này:"**ch  có m t thời gian quan tr ng mà thôi, đó là thời gian hi n t i, là gi  phút hi n t i. Gi  phút hi n t i quan trọng bởi vì đó là thời gian duy nhất trong đó ta có thể làm ch  được ta. Và nhân vật quan trọng nhất là k  đang có th  s ng v i ta, đang đ ng trước m t ta, bởi vì ai biết được là mình s  đ  ng đ u làm việc với nh ng k  nào trong tương lai. Công việc quan trọng nhất là công việc làm cho người đang có th  s ng bên ta, đang đ ng trước m t ta được hạnh phúc, bởi vì đó là ý nghĩa chính của đ i s ng."**

(Trích t  Ph p L  C a S  T nh Th c - TNH)